

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 4 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera c) se introduc literele c¹) și c²), cu următorul cuprins:

„c¹) *peisaj* – zonă terestră ce se poate delimita clar, cu o structură și caracteristici specifice, cu valori și structuri naturale specifice, incluzând și elemente ale culturii umane, unde elementele naturale și cele create prin activitate umană se influențează reciproc;

c²) *ansamblu peisagistic* – ansamblu de peisaje;”

2. La articolul 4, după litera d) se introduce litera d¹⁾ cu următorul cuprins:

„d¹⁾ *arie naturală protejată de interes național* – arie naturală protejată constituită cu scopul de a se proteja habitate naturale și seminaturale de interes național și specii indigene de floră și faună;”

3. La articolul 4, literele l) și q) vor avea următorul cuprins:

„l) *rețeaua națională de arii naturale protejate* - ansamblul ariilor naturale protejate;

„q) *habitat natural* - zonă terestră, acvatică sau subterană, în stare naturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;”

4. La articolul 4, după litera q) se introduce litera q¹⁾ cu următorul cuprins:

„q¹⁾ *habitat seminatural* – zonă terestră, acvatică sau subterană ale cărei caracteristici naturale au fost parțial modificate prin activitate umană;”

5. La articolul 4, după litera v) se introduc literele v¹⁾-v⁴⁾ cu următorul cuprins:

„v¹⁾ *specii indigene sau specii* - speciile de plante și animale sălbatice care se regăsesc în mod natural în România și nu ca urmare a introducerii accidentale sau forțate de către om de-a lungul secolelor;

v²⁾ *specii protejate* – specii periclitate, vulnerabile, rare sau endemice;

v³⁾ *specii alohtone* – specii introduse/răspândite, accidental sau intenționat, din altă regiune geografică, ca urmare directă sau indirectă a activității umane, lipsind în mod natural dintr-o anumită regiune, cu o evoluție istorică cunoscută într-o arie de răspândire naturală alta decât zona de interes, care pot fi în competiție, pot domina, pot avea un impact negativ asupra speciilor native putând chiar să le înlocuiască;

v⁴) *specii invazive* – specii indigene sau alohtone, care s-au introdus accidental sau intenționat într-o arie și/sau s-au reproduș cu un așa succes și atât de agresiv încât influențează negativ/domină/înlocuiesc unele dintre speciile indigene, determinând modificarea structurii cantitative și/sau calitative ale biocenozei naturale, caracteristice unui anumit tip de biotop;”

6. La articolul 4, după litera x) se introduc literele x¹)-x⁴), cu următorul cuprins:

x¹) *zonele interioare ale ariilor naturale protejate* – zone definite și delimitate prin planurile de management, în care se stabilesc măsuri speciale de management sau se stabilesc activitățile permise;

x²) *vecinătatea ariei naturale protejate* - zona din afara limitei unei arii naturale protejate din care se poate genera un impact asupra ariei naturale protejate de către un proiect sau o activitate în funcție de natura, mărimea și/sau localizarea acestora;

x³) *comunități locale* - comunități umane situate în interiorul sau în vecinătatea ariei naturale protejate, care dețin proprietăți sau desfășoară activități tradiționale pe teritoriul sau în vecinătatea ariei naturale protejate;

x⁴) *activități tradiționale* - activități de utilizare durabilă a resurselor naturale desfășurate de comunitățile locale în scopul asigurării subzistenței.”

7. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. - În vederea îmbunătățirii coerenței ecologice a rețelei de arii naturale protejate de interes național și comunitar se va încuraja managementul corespunzător al zonelor de importanță majoră pentru fauna și flora sălbatică. Aceste zone sunt cele care, datorită structurii lineare și continue, cum sunt râurile cu malurile lor sau datorită funcțiilor de refugiu, cum sunt peticele mici de pădure sau de zone umede, sunt esențiale pentru migrarea, dispersarea speciilor sălbatice și pentru schimburile genetice dintre aceste specii.”

8. La articolul 16, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Administrarea parcurilor naționale, parcurilor naturale, a siturilor de interes comunitar și a ariilor de protecție specială avifaunistice se realizează de structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, aflate în subordinea și/sau coordonarea Agenției Naționale pentru Aarii Protejate și Conservarea Biodiversității.”

9. La articolul 17, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) Agenției Naționale pentru Aarii Protejate și Conservarea Biodiversității împreună cu Academia Română, pentru ariile naturale protejate declarate prin legi sau hotărâri ale Guvernului;

b) autoritățile administrației publice locale, cu acordul Agenției Naționale pentru Aarii Protejate și Conservarea Biodiversității, pentru ariile naturale protejate declarate prin hotărâri ale acestora.”

10. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art.18. - (1) Modalitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, se stabilesc, avându-se în vedere:

a) categoria ariei naturale protejate;
 b) întinderea ariei naturale protejate;
 c) posibilități de asigurare a resurselor financiare suplimentare pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare a administrației.

(2) Administrarea ariilor naturale protejate și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural puse sub regim special de protecție și conservare se face sub coordonarea Agenției Naționale pentru Aarii Protejate și Conservarea Biodiversității, prin:

a) structuri de administrare special constituite subordonate direct Agenției Naționale pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității;

b) structuri de administrare special constituite în subordinea unor regii autonome, companii și societăți naționale și comerciale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice centrale, instituții științifice, de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee, organizații neguvernamentale, constituite potrivit legii;

c) persoane fizice și juridice cu calitatea de custode, în condițiile art. 20.

(3) Structurile de administrare special constituite se asigură, în mod obligatoriu, pentru fiecare rezervație a biosferei, parc național, parc natural.

(4) Structurile de administrare special constituite se asigură pentru una sau mai multe situri naturale ale patrimoniului universal, arie speciale de conservare, arie de protecție specială avifaunistică și zone umede de importanță internațională.

(5) Structurile de administrare special constituite sunt reprezentate prin:

a) administrații proprii, cu personal calificat, special angajat, care asigură administrarea ariilor naturale protejate, potrivit planurilor de management și regulamentelor de organizare și funcționare;

b) consilii consultative de administrare, organizate pe lângă administrațiile proprii, alcătuite din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, organizațiilor neguvernamentale autorităților și comunităților locale care dețin cu orice titlu suprafețe, bunuri sau au interese în perimetrul ariei naturale respective și care sunt implicate și interesate în aplicarea măsurilor de protecție, conservare și dezvoltare durabilă a zonei.

(6) Administrațiile proprii, cu personal calificat, special angajat, se numesc:

a) de Agenția Națională pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității, în cazurile în care acestea îi sunt direct subordonate;

b) de organizațiile cărora li se atribuie dreptul de a administra o arie naturală protejată și care consimt să contribuie din surse proprii la asigurarea mijloacelor financiare și/sau tehnice necesare pentru buna administrare, potrivit planului de management.

(7) Consiliile consultative de administrare se organizează la propunerea administrației ariei protejate, cu aprobarea Agenției Naționale pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității.

(8) Structurile de administrare special constituite pentru administrarea ariilor naturale protejate, prevăzute la alin.(3) și (4), vor fi îndrumate și supravegheate de un consiliu științific.

(9) Componenta consiliilor științifice se propune de către administrația ariilor naturale protejate, cu avizul Academiei Române, și se aprobă de Agenția Națională pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității.

(10) Consiliile științifice evaluează modul în care sunt aplicate măsurile prevăzute în planurile de management și prezintă, anual sau ori de câte ori este necesar, Academiei Române și Agenției Naționale pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității rapoarte cuprinzând constatări, propuneri și recomandări.

(11) Evaluarea managementului ariilor naturale protejate cu structuri de administrare special constituite se face cel puțin o dată pe an, pe baza rapoartelor consiliilor științifice, de către Agenția Națională pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității și Academia Română.

(12) Consiliile științifice ale parcurilor naționale și naturale analizează, în vederea avizării, solicitările de desfășurare a oricăror activități susceptibile să aibă impact negativ asupra ariei naturale protejate, precum și orice studii privind activități și dezvoltări ce ar urma să se desfășoare pe suprafața sau în imediata vecinătate a ariilor naturale protejate.

(13) În cazul în care pentru o investiție de interes național cu potențial impact negativ asupra unei arie naturale protejate, nu există soluții alternative, iar planul sau proiectul trebuie realizat pentru un obiectiv de interes public major, inclusiv cu caracter

social sau economic, statul va asigura măsuri de compensare a teritoriului, astfel încât să se protejeze integritatea rețelei de arii protejate. Acolo unde aria naturală protejată de interes comunitar are tipuri de habitate și/sau specii prioritare, planul sau proiectul trebuie să fie de interes major din punct de vedere al sănătății umane sau al securității publice, să aibă importanță primară din punct de vedere al beneficiilor de mediu sau alte motivații imperative de interes public major.

(14) Consiliile științifice ale parcurilor naționale și naturale analizează, în vederea avizării, solicitările de desfășurare a oricăror activități susceptibile să aibă impact negativ asupra ariei naturale protejate, precum și orice studii privind activități și dezvoltări ce ar urma să se desfășoare pe suprafața sau în imediata vecinătate a ariilor naturale protejate.

(15) În cazurile rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care nu sunt cuprinse în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și parcurilor naturale, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică, administrarea se poate asigura prin una dintre modalitățile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), pe bază de convenții încheiate, după caz, cu autoritatea centrală publică teritorială pentru protecția mediului.

(16) În cazurile rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care sunt cuprinse în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și parcurilor naturale, administrarea se poate asigura prin una dintre modalitățile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), pe bază de convenții încheiate, după caz, cu administrațiile rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și parcurilor naturale, cu avizul consiliului științific al acestora.

(17) În situațiile în care în aceeași zonă există arii naturale protejate și alte bunuri ale patrimoniului natural, supuse unui

regim special de protecție dar pentru care nu se constituie structuri de administrare speciale sau nu s-au dat spre administrare unor custozii administrarea lor se poate asigura de către un singur organ de administrare, în coordonarea directă a autorității publice teritoriale a protecției mediului, cu aprobarea Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității.”

11. Articolului 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. - (1) Planurile de management și regulamentele ariilor naturale protejate care reglementează desfășurarea tuturor activităților din aria naturală protejată se elaborează de administratorii ariilor naturale protejate și se aprobă de Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, cu avizul Academiei Române.

(2) Până la aprobarea planurilor de management de către Guvern, managementul ariilor naturale protejate se asigură în baza ordinului emis de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) La elaborarea planurilor de management administratorii ariilor naturale protejate au obligația să consulte factorii de interes din zona ariei naturale protejate.

(4) Măsurile de management al ariilor naturale protejate se elaborează astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei.

(5) Reglementarea conținutului planurilor de management se va face prin acte normative specifice.

(6) Modificarea planurilor de management se poate face de către administratorii sau custozii ariilor naturale protejate cu avizul consiliului științific și al Academiei Române, precum și cu aprobarea Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității.

(7) Respectarea planurilor de management și a regulamentelor este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice

care dețin sau administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate.

(8) Planurile de amenajare a teritoriului, cele de dezvoltare locală și națională, precum și orice alte planuri de exploatare/utilizare a resurselor naturale din aria naturală protejată și din vecinătatea acesteia, vor fi armonizate cu prevederile planului de management. Prevederile planurilor de management ale ariilor naturale protejate sunt prioritare față de prevederi ale oricăror planuri de dezvoltare, cu excepția situațiilor specificate la art. 6 alin. (3).

(9) Autoritățile locale și naționale cu competențe și responsabilități în reglementarea activităților din zona ariilor naturale protejate sunt obligate să instituie, de comun acord cu structurile de administrare a ariilor naturale protejate și, după caz, cu Agenția Națională pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității, măsuri speciale pentru conservarea sau utilizarea durabilă a resurselor naturale din ariile naturale protejate și din vecinătatea acestora, conform prevederilor planurilor de management.”

12. După articolul 19 se introduce articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. - (1) Zonarea internă a ariilor naturale protejate se face prin planul de management, prin definirea și delimitarea zonelor de conservare specială, a zonelor cu protecție strictă echivalente rezervațiilor științifice, a zonelor de interes special din punct de vedere a biodiversității, zonelor de dezvoltare durabilă a activităților umane și a zonelor de dezvoltare turistică conform obiectivelor specifice fiecărei arii naturale protejate.

(2) Zonele de conservare specială cuprind cele mai valoroase elemente ale patrimoniului natural din interiorul parcurilor naționale și parcurilor naturale și sunt asimilabile integral sau pot include rezervații științifice, rezervații naturale, inclusiv de tip peisagistic, monumente ale naturii, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică, zone protejate

pentru monumentele istorice de valoare națională excepțională, după caz.

(3) Zone cu protecție strictă – zone din arii naturale protejate în care se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și formele de turism definite în planurile de management.

(4) Zone de interes special din punct de vedere a biodiversității – zone din rezervații ale biosferei, parcuri naționale, parcuri naturale, arii speciale de protecție specială avifaunistică și arii de conservare specială în care se impun măsuri speciale pentru conservarea unor habitate și/sau specii.

(5) Zone de dezvoltare durabilă a activităților umane – zone în care se permit activități de investiții/dezvoltare, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative asupra biodiversității.

(6) Zone de dezvoltare turistică – zone în care se permite dezvoltarea de activități turistice care presupun investiții speciale.

(7) Până la aprobarea planurilor de management zonele de conservare specială se stabilesc provizoriu prin ordin al autorității publice centrale pentru mediu.

(8) Până la aprobarea planului de management pentru fiecare parc național sau parc natural, care va reglementa în amănunt regimul de protecție și zonarea detaliată, în zonele de conservare specială se interzic orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în zonele de conservare specială din parcurile naționale și parcurile naturale, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție se pot desfășura următoarele activități:

- a) de natură științifică și educativă;
- b) turismul controlat;
- c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animalele domestice proprietatea membrilor comunităților ce dețin pășuni în interiorul parcului, pe suprafețele,

în perioadele și cu speciile și efectivele aprobate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente în zona de conservare specială;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în urma aprobării de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și mediu a planului de acțiune provizoriu elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul protecției și menținerii ecosistemelor naturale și reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, în urma aprobării de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritatea publică centrală responsabilă pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și autorității publice centrale responsabilă pentru protecția mediului, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate;

h) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri și de monitorizare a acestora, cu avizul consiliului științific al ariei naturale protejate.

(10) Până la aprobarea planului de management pentru fiecare rezervație a biosferei, parc național și parc natural, în suprafețele situate în afara zonelor de conservare specială se pot desfășura următoarele activități:

a) activitățile prevăzute la alin. (9);

b) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura

numai de către persoanele fizice și juridice care dețin terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;

c) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor tinere, lucrări de conservare și lucrări de igienizare;

d) aplicarea de tratamente cu grad mare de intensivitate, care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor. În parcurile naționale se pot aplica: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive cu perioadă lungă de regenerare și tratamentul tăierilor în crâng, în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În parcurile naturale se mai pot aplica și tratamentele tăierilor succesive și progresive clasice sau în margine de masiv;

e) orice alte activități aprobate de administrația parcului și de consiliul științific, care nu pun în pericol conservarea patrimoniului natural al ariei naturale protejate.

(11) În rezervațiile științifice nu se permite nici o activitate de exploatare a resurselor naturale din rezervații științifice, singurele activități permise fiind cele de cercetare/educație.

(12) În zonele de protecție strictă nu se permite nici o activitate de exploatare a resurselor naturale din rezervații științifice, singurele activități permise fiind cele de cercetare/educație și turism controlat.

(13) Amenajamentele silvice ale unităților de producție ce intră în componența ariilor naturale protejate vor fi revizuite în mod obligatoriu în conformitate cu prevederile planurilor de management.

(14) Planurile de dezvoltare locală se modifică pentru zonele incluse în arii naturale protejate în conformitate cu prevederile planurilor de management, respectiv obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate care nu dispun de plan de management.”

13. La articolul 20, alineatele (1), (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. - (1) Pentru administrarea unor arii naturale protejate și bunuri ale patrimoniului natural, aflate sub regim special de protecție și conservare, care nu necesită sau care nu au structuri de administrare special constituite, se instituie calitatea de custode.

(2) Custozii pot fi persoane fizice sau juridice care au calificarea, instruirea și mijloacele necesare pentru a stabili, cu aprobarea instituției cu care se semnează convenția de custodie și de a aplica măsurile de ocrotire și conservare a bunurilor încredințate, atestate de către Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității.

(4) Pentru ariile naturale protejate ce intră în componența Rețelei naționale de arii naturale protejate modalitatea încheierii convențiilor și eliberarea legitimațiilor de custode sunt în competența de reglementare a Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, cu avizul Academiei Române.”

14. După articolul 20, se introduce articolul 20¹ cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. - Regulamentul cadru de organizare și funcționare a administrațiilor de arii naturale protejate, adaptat categoriei de arie protejată, se aprobă de către Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității.”

15. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru terenurile din arii naturale protejate, deținute în regim de proprietate privată, proprietarii vor primi compensații pentru respectarea prevederilor planului de management al ariei naturale protejate. Modalitatea de solicitare, de calcul și de acordare a compensațiilor se stabilește de către autoritățile publice centrale responsabile pentru reglementarea gestionării terenurilor și/sau a resurselor în cauză prin act normativ, ce se publică în Monitorul

Oficial al României, Partea I, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi.”

16. După articolul 21, se introduce articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art.21¹. - Reglementarea activităților în ariile naturale protejate se face cu respectarea următoarelor prevederi:

a) activitățile de exploatare a resurselor naturale din ariile naturale protejate se vor desfășura numai după întocmirea unor studii cum sunt: amenajamente silvice, studii agricole, zootehnice, turistice, piscicole, cinegetice, geologice sau pe bază de proiecte;

b) orice studii sau proiecte care planifică activități de exploatare a resurselor naturale, lucrări de construcții de orice fel, activități sportive, turism, etc., în ariile naturale protejate se întocmesc după consultarea planurilor de management ale ariilor naturale protejate și se supun în mod obligatoriu de către beneficiari sau proiectanți avizării administratorilor sau custozilor ariilor naturale protejate în cauză, în vederea verificării încadrării activităților planificate de acestea în prevederile planurilor de management ale ariilor naturale protejate;

c) studiile/proiectele aprobate de autoritățile competente înaintea intrării în vigoare a planurilor de management al ariilor naturale protejate se supun în mod obligatoriu de către beneficiarii acestora avizării administratorilor ariilor naturale protejate în vederea verificării încadrării activităților propuse în planurile de management ale ariilor naturale protejate. În cazul în care aceste studii/proiecte prevăd activități care nu se încadrează în prevederile planurilor de management, vor fi refăcute în termen de maxim 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi sau de la declararea ariei naturale protejate. Până la refacerea studiilor, desfășurarea activităților care contravin planurilor de management sunt interzise;

d) beneficiarii studiilor/proiectelor menționate la lit. a), precum și persoanele juridice care desfășoară activități pe baza lor au obligația de a furniza administratorilor ariilor naturale

protejate, la solicitarea acestora, datele necesare referitoare la desfășurarea activităților prevăzute de studii;

e) scoaterea definitivă sau temporară de terenuri din fondul forestier de pe raza ariei naturale protejate se poate face numai pentru obiective care vizează asigurarea securității naționale, asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor și prevenirea catastrofelor naturale sau pentru obiectivele destinate cercetării științifice și bunei administrări a ariei naturale protejate. Scoaterea definitivă sau temporară a terenurilor din fondul forestier se face numai cu avizul Academiei Române și cu aprobarea autorității publice centrale pentru mediu;

f) persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de exploatare a resurselor naturale pe teritoriul ariei naturale protejate au obligația să solicite în scris acordul administratorilor pentru desfășurarea activităților respective, cu excepția activităților tradiționale legate de creșterea animalelor, agricultură și folosirea plantelor medicinale desfășurate în mod tradițional de membrii comunităților locale;

g) în vederea realizării corespunzătoare a activităților și a sarcinilor de control, accesul administratorilor și al organelor de control pe terenurile din ariile naturale protejate nu poate fi restricționat, indiferent de tipul de proprietate;

h) proprietarii/administratorii de terenuri au obligația de a asigura liberul acces al vizitatorilor/turiștilor pe traseele turistice și în zonele în care se realizează activități pe raza ariilor naturale protejate, cu condiția ca aceste activități să nu aducă prejudicii proprietarilor de terenuri.”

17. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. - (1) Resursele financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate de interes național se asigură din bugetul autorității publice centrale de protecție a mediului, la solicitarea Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, fiind destinate pentru funcționarea administrației și pentru desfășurarea activităților de conservare și educație.

(2) Pentru completarea resurselor financiare necesare bunei administrări a ariilor naturale protejate potrivit planurilor de management și regulamentelor, administratorii acestora pot institui un sistem de tarife ce se stabilește de administratorul ariei naturale protejate cu avizul Agenției Naționale pentru Arie Protejate și Conservarea Biodiversității.

(3) Tarifele se plătesc de persoanele fizice și juridice care beneficiază de bunurile, serviciile și activitățile specifice desfășurate în ariile naturale protejate, în conformitate cu prevederile regulamentului ariei naturale protejate.”

18. După articolul 24, se introduce articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. - (1) Pentru toate bunurile patrimoniului aflate sub regim de protecție conform legii, se stabilește o valoare de conservare, care să simbolizeze valoarea bunului respectiv pentru patrimoniul natural național. Valoarea de conservare a speciilor protejate se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) În cazul distrugerii unui bun al patrimoniului natural pentru care s-a stabilit o valoare de conservare, această valoare se plătește de către făptuitor, sumele constituindu-se într-un fond utilizat pentru conservarea biodiversității.

(3) În cazul în care avizul favorabil al unei instituții a contribuit la distrugerea bunului patrimoniului natural, contravaloarea acestuia se achită de instituția sau instituțiile respective.”

19. După alineatul (2) al articolului 25, se introduce alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Ocrotirea și conservarea habitatelor naturale și seminaturale, terestre, acvatice și subterane de interes național, precum și a speciilor protejate de plante și animale sălbatice se fac prin declararea de arie naturale protejate de interes național.”

20. După articolul 26, se introduce articolul 26¹, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. - În vederea protejării habitatelor naturale și a speciilor indigene, introducerea de specii alohtone, precum și intervențiile asupra speciilor invazive se reglementează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului prin acte normative specifice.”

21. La articolul 33 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) activități științifice, de explorare și de documentare în peșteri din clasa A;”

22. La articolul 38, litera a) va avea următorul cuprins:

“a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu responsabilități de reglementare, supraveghere și control;”

23. Articolul 39 va avea următorul cuprins:

“Art. 39. - Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții:

a) coordonează și/sau elaborează studiile și rapoartele naționale asupra conservării diversității biologice;

b) organizează prin Agenția Națională pentru Aree Protejate și Conservarea Biodiversității, rețeaua națională de arii naturale protejate, stabilește regimul de administrare a acestora și exercită controlul în privința respectării acestui regim;

c) propune aprobarea prin hotărâre a Guvernului a planurilor de management după avizarea acestora de către Academia Română și de către Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității;

d) numește și revocă prin Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, organele de administrație aflate în subordine directă;

e) asigură prin Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității organizarea și dezvoltarea în România a rețelelor internaționale de arii protejate;

f) promovează programe și studii pentru cunoașterea și evaluarea stării habitatelor naturale, a speciilor din flora și fauna sălbatică și a altor bunuri ale patrimoniului natural existente pe teritoriul țării, ce urmează să fie finanțate din bugetul de stat și din alte surse, potrivit legii;

g) promovează realizarea studiilor speciale de evaluare a stării resurselor biologice din flora și fauna sălbatică ce se exploatează și se valorifică în diferite scopuri economice și sociale, pentru stabilirea condițiilor și a măsurilor care să asigure utilizarea lor durabilă, menținerea potențialului natural de regenerare, a integrității structurale și funcționale a ecosistemelor terestre și acvatică și a echilibrului ecologic;

h) emite autorizații, urmărește și controlează respectarea măsurilor legale privind utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice, scop în care poate să dispună interzicerea sau limitarea exploatarea unor resurse de floră și faună sălbatică;

i) promovează realizarea unor proiecte speciale destinate ocrotirii și conservării habitatelor naturale și diversității biologice, restaurării habitatelor deteriorate, refacerii unor populații viabile de specii amenințate cu dispariția;

j) promovează și sprijină evaluarea stării diversității biologice existente în afara ariilor protejate și stabilește măsurile necesare protecției și conservării acesteia;

k) organizează Sistemul informațional național al diversității biologice și sistemul de schimb de informații prin mecanismul internațional în domeniul diversității biologice;

l) promovează realizarea studiilor speciale de evaluare a stării resurselor biologice din flora și fauna sălbatică ce se exploatează și se valorifică în diferite scopuri economice și sociale, pentru stabilirea condițiilor și a măsurilor care să asigure utilizarea lor durabilă, menținerea potențialului natural de regenerare, a integrității structurale și funcționale a ecosistemelor terestre și acvatice și a echilibrului ecologic;

m) emite autorizații, urmărește și controlează respectarea măsurilor legale privind utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice, scop în care poate să dispună interzicerea sau limitarea exploatării unor resurse de floră și faună sălbatică;

n) promovează realizarea unor proiecte speciale destinate ocrotirii și conservării habitatelor naturale și diversității biologice, restaurării habitatelor deteriorate, refacerii unor populații viabile de specii amenințate cu dispariția;

o) aprobă, cu avizul Academiei Române, și pune în aplicare procedurile legale pentru modificarea suprafeței și limitelor ariilor naturale protejate.”

24. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. - (1) Atribuțiile autorității publice centrale, la nivel teritorial, se îndeplinesc de agențiile teritoriale pentru protecția mediului, prin serviciile specifice pentru conservarea naturii și a diversității biologice, în cooperare cu administrațiile ariilor naturale protejate, inspectoratele silvice și oficiile cinegetice teritoriale, precum și cu autoritățile administrației publice locale.

(2) Autoritatea teritorială pentru protecția mediului monitorizează și raportează autorității centrale pentru protecția mediului cazurile de distrugere a bunurilor patrimoniului natural cu valoare de conservare și face demersurile legale pentru sancționarea faptelor respective, în cooperare cu administrațiile ariilor naturale protejate, cu inspectoratele silvice și oficiile cinegetice teritoriale, precum și cu autoritățile administrației publice locale.”

25. La articolul 41, litera b) se abrogă.

26. La articolul 41, literele d) și e) vor avea următorul cuprins:

“d) avizează numirea membrilor organelor științifice;

e) colaborează cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului la organizarea și dezvoltarea în România a rețelelor internaționale de arii protejate;”

27. La articolul 41, după litera n) se introduce litera n¹), cu următorul cuprins:

„n¹) exercită atribuții de expertizare, avizare, supraveghere și control științific, inclusiv asupra ariilor naturale protejate, declarate la nivel local;”

28. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. - Autoritățile publice centrale și locale, organizațiile economice care dețin cu orice titlu suprafețe terestre și acvatice și serviciile publice descentralizate cu responsabilități în planificarea și amenajarea teritoriului, în administrația agricolă, silvică, a apelor și a altor resurse naturale ale solului și subsolului sunt obligate să furnizeze informațiile și datele solicitate de Academia Română, de autoritatea centrală pentru protecția mediului și de administratorii ariilor naturale protejate pentru îndeplinirea responsabilităților pe care le au potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.”

29. După articolul 43, se introduc articolele 43¹-43³, cu următorul cuprins:

„Art. 43¹. - Atribuțiile și responsabilitățile structurilor de administrare și ale custozilor ariilor naturale protejate se definesc prin reglementări speciale de către Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, aprobate de autoritatea publică centrală responsabilă pentru protecția mediului și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 43². - Autoritățile publice locale și regionale au următoarele atribuții și responsabilități pentru conservarea habitatelor naturale și a speciilor de plante și animale sălbatice:

a) armonizarea planurilor de dezvoltare locală cu interesele de conservare a habitatelor naturale și seminaturale, a speciilor indigene și cu prevederile planurilor de management al ariilor naturale protejate;

b) punerea sub regim de protecție a bunurilor de patrimoniu natural de interes local prin declararea de arii naturale protejate de interes local;

c) menținerea ariilor naturale protejate de interes local;

d) colaborarea cu autorități publice locale și regionale în vederea gospodăririi unitare a teritoriilor incluse în arii naturale protejate ce se extind pe mai multe județe/regiuni.

Art.43³. - Participarea societății civile și a persoanelor fizice la conservarea habitatelor naturale și a speciilor de plante și animale sălbatice se asigură prin:

a) organizarea de către instituțiile de învățământ de toate gradele, de către organizațiile neguvernamentale și de către structurile de administrare a ariilor naturale protejate de acțiuni de conștientizare și educație cu privire la importanța conservării și utilizării durabile a resurselor naturale. În acest scop se pot înființa pentru ariile naturale protejate centre de vizitare, puncte de informare și trasee educative;

b) asigurarea accesului în anumite zone din ariile naturale protejate și elaborarea de programe speciale de educație pentru creșterea nivelului de conștientizare a populației cu privire la valorile patrimoniului natural;

c) asigurarea participării societății civile la elaborarea planurilor de management al ariilor naturale protejate și la implementarea unor activități, în funcție de capacitatea și resursele organizațiilor în cauză;

d) sesizarea, după caz, a autorităților centrale și/sau locale cu privire la încălcarea prevederilor legale pentru conservarea habitatelor naturale și a speciilor de plante și animale sălbatice, precum și cu privire la nerespectarea regimului de arie protejată;

e) acționarea în judecată a persoanelor fizice și juridice care încalcă prevederile legale pentru conservarea habitatelor naturale și a speciilor de plante și animale sălbatice, precum și cele cu privire la nerespectarea regimului de arie naturală protejată.”

30. La articolul 44 alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) aparatului central al acesteia și al Agenției Naționale pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, cu atribuții de control pe întreg teritoriul țării;

b) autorităților teritoriale de protecție a mediului, cu atribuții de control pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale în care acestea funcționează;”

31. La articolul 44 alineatul (1), după litera d) se introduce litera e), cu următorul cuprins:

„e) de toate organele de control cu atribuții legate de conservarea mediului.”

32. La articolul 44, alineatul (3) se abrogă.

33. Articolul 45 se abrogă.

34. După articolul 48 se introduce articolul 48¹, cu următorul cuprins:

„Art. 48¹. Nerespectarea planurilor de management și a regulamentelor ariilor naturale protejate constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională după cum urmează:

1. de la 1.500 la 7.500 lei pășunatul fără contracte încheiate cu deținătorii/administratorii pășunii;

2. de la 300 la 1.500 lei pășunatul pe bază de contract încheiat cu deținătorul/administratorul pășunii, dar fără avizul

administratorului de arie naturală protejată în cazul în care acest lucru se impune prin regulament;

3. de la 100 la 1.000 lei pășunatul cu mai multe animale decât cele contractate sau peste capacitatea de suport a pășunii, stabilită prin studii speciale;

4. de la 1.000 la 3.000 lei pășunatul în zone cu protecție strictă sau în care pășunatul este interzis (de exemplu rezervații științifice);

5. de la 1.000 la 4.500 lei pășunatul cu alte animale decât cele pentru care se permite pășunatul acolo unde acest lucru este interzis;

6. de la 1.500 la 4.500 lei amplasarea de stâne fără avizul administratorului de arie naturală protejată;

7. de la 500 la 1.500 lei amplasarea de locuri de târlire și stâne în vecinătatea pâraielor și a lacurilor sau în amonte de lacuri;

8. de la 500 la 3.000 lei adunarea și tăierea de material lemnos pentru foc în zonele în care acest lucru este interzis;

9. de la 1.000 la 3.000 lei tăierea jneapănului și a zâmbrului;

10. de la 1.500 la 3.000 lei accesul în rezervațiile științifice sau în zonele închise pentru accesul public fără acordurile necesare;

11. de la 1.500 la 3.000 lei refacerea marcajelor turistice, deschidere de noi trasee, amplasare panouri fără acordul administratorului ariei naturale protejate;

12. de la 1.500 la 3.000 lei camparea în afara zonelor permise;

13. de la 1.500 la 3.000 lei distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice;

14. de la 1.500 la 3.000 lei folosirea ambarcațiunilor de orice tip pe lacurile alpine, cu excepția celor avizate pentru colectarea de probe pentru cercetări științifice;

15. de la 20 la 60 lei abaterea de la traseele turistice marcate și de la traseele de alpinism omologate, marcate și pitonate;

16. de la 20 la 60 lei vizitarea ariei naturale protejate fără plata tarifului de vizitare;

17. de la 200 la 350 lei săparea de șanțuri în jurul corturilor sau utilizarea oricăror materiale de origine vegetală (cetină, ferigi, mușchi) sub corturi;

18. de la 200 la 350 lei organizarea de competiții și manifestările de grup de orice fel, cursuri care presupun accesul pe teren în zona ariei naturale protejate și tabere fără acordul serviciilor publice Salvamont și avizul administratorului ariei naturale protejate;

19. de la 180 la 300 lei pentru aprinderea focului în afara vetrelor special amenajate în acest scop;

20. de la 10 la 60 lei abandonarea deșeurilor în aria naturală protejată în afara locurilor special amenajate în acest scop;

21. de la 50 la 150 lei pentru perturbarea liniștii în zonele de extravilan, în locurile de campare și în zonele cabanelor și refugiilor;

22. de la 50 la 150 lei pentru lăsarea câinilor însoțitori în libertate în afara traseului marcat;

23. de la 50 la 150 lei pentru scăldatul și utilizarea de detergenți pentru spălare în apele curgătoare și în lacurile alpine;

24. de la 1.000 la 3.000 lei pentru persoane fizice și de la 2.000 la 10.000 lei pentru persoane juridice pentru degradarea refugiilor, adăposturilor, podețelor, barierelor, marcajelor turistice, panourilor informative sau a oricărei alte construcții sau amenajări de pe teritoriul ariei naturale protejate, dacă fapta nu se constituie ca infracțiune prin paguba produsă;

25. de la 300 la 1.000 lei pentru accesul public cu mijloace motorizate sau cu biciclete în alte condiții decât cele prevăzute în regulamentul ariei naturale protejate;

26. de la 30 la 60 lei pentru colectarea de specii de floră, faună, roci și a oricăror eșantioane de origine naturală;

27. de la 1.000 la 5.000 lei pentru deținerea și creșterea în captivitate, indiferent de forma de captivitate, a animalelor din fauna sălbatică pe raza ariei naturale protejate, cu excepția

cazurilor când se desfășoară proiecte de repopulare cu avizul CMN și aprobarea autorității publice centrale pentru mediu;

28. de la 100 la 500 lei pentru persoane fizice și de la 1.000 la 5.000 lei pentru persoane juridice pentru introducerea în cultură pe teritoriul ariilor naturale protejate de specii de plante și animale domestice fără certificate fitosanitare și, respectiv, sanitar- veterinare emise conform legislației în vigoare;

29. de la 1.000 la 3.000 lei pentru persoane fizice și de la 5.000 la 10.000 lei pentru persoane juridice pentru introducerea de organisme modificate genetic (OMG) în culturi de pe suprafața ariei naturale protejate;

30. de la 500 la 1.000 lei pentru persoane fizice și de la 2.000 la 5.000 lei pentru persoane juridice pentru practicarea de activități comerciale neautorizate în extravilanul ariilor naturale protejate;

31. de la 2.000 la 10.000 lei autorizarea de construcții/investiții pe teritoriul ariei naturale protejate și în imediata vecinătate fără avizul administratorului ariei naturale protejate;

32. de la 100 la 300 lei pentru neprezentarea actelor de identitate la solicitarea personalului administrației sau a custozilor ariilor naturale protejate ce dețin legitimații tipizate, când acestea sunt solicitate la constatarea unor acțiuni/fapte ce se constituie contravenții;

33. de la 200 la 500 lei neprezentarea autorizației de mediu, pentru activitățile desfășurate, de către proprietarii și administratorii de facilități turistice, unități comerciale și de deservire a populației, la solicitarea administratorilor sau custozilor ariilor naturale protejate care se legitimează cu legitimații vizate la zi.”

35. După articolul 49 se introduce articolul 49¹, cu următorul cuprins:

„Art. 49¹. - În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul administrațiilor sau custozii ariilor naturale protejate au dreptul de a solicita legitimarea persoanelor care au comis

fapte sau au fost surprinse încercând să comită fapte care se constituie ca și contravenție pe raza ariei naturale protejate.”

36. La anexa nr. 1, litera a) „Rezervații științifice”, litera b) „Parcuri naționale” și punctul 4 al literei f) „Rezervații ale biosferei” vor avea următorul cuprins :

„a) Rezervații științifice

Rezervațiile științifice sunt acele arii naturale protejate al căror scop este protecția și conservarea unor habitate naturale terestre și/sau acvatic, cuprinzând elemente reprezentative de interes științific sub aspect floristic, faunistic, geologic, speologic, paleontologic, pedologic sau de altă natură. Mărimea rezervațiilor științifice este determinată de arealul necesar pentru asigurarea integrității zonei protejate. Managementul rezervațiilor științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată. În perimetrul lor se pot desfășura numai activități științifice, cu acordul forului științific competent și al administratorului rezervației științifice. Rezervațiile științifice corespund categoriei I IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii) "Rezervație Naturală Strictă: arie protejată, administrată în principal în scopuri științifice”.

b) Parcuri naționale

Parcurile naționale sunt acele arii naturale protejate al căror scop este protecția și conservarea unor eșantioane reprezentative pentru spațiul biogeografic național, cuprinzând elemente naturale cu valoare deosebită sub aspect fizico-geografic, floristic, faunistic, hidrologic, geologic, paleontologic, speologic, pedologic sau de altă natură, oferind posibilitatea vizitării în scopuri științifice, educative, recreative și turistice. Managementul parcurilor naționale asigură menținerea cadrului fizicogeografic în stare naturală, protecția ecosistemelor, conservarea resurselor genetice și a diversității biologice în condiții de stabilitate ecologică, prevenirea și excluderea oricărei forme de exploatare a resurselor naturale și a folosințelor terenurilor incompatibilă scopului atribuit. Regimul de

gospodărire se stabilește prin regulamente și planuri proprii de protecție și conservare aprobate de autoritățile naționale științifice și administrative abilitate, potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. În perimetrele lor vor fi cuprinse ecosisteme sau fracțiuni de ecosisteme terestre și acvatice cât mai puțin influențate prin activități umane. Elementele cu valoare deosebită de pe cuprinsul parcurilor naționale pot fi delimitate și puse sub un regim strict de protecție ca rezervații științifice. Parcurile naționale se întind în general pe suprafețe mari de teren. În perimetrul parcurilor naționale sunt admise doar activitățile tradiționale practicate numai de comunitățile din zona parcului național, activități tradiționale ce vor fi reglementate prin planul de management. Parcurile naționale corespund categoriei II IUCN - "Parc național: arie protejată administrată în special pentru protecția ecosistemelor și pentru recreere".

4. zone de dezvoltare durabilă, valorificabile economic prin practici tradiționale sau noi, ecologic admise, în limitele capacității de regenerare a resurselor. Rezervațiile biosferei cu așezări umane sunt astfel gestionate încât să constituie modele de dezvoltare a comunităților umane în armonie cu mediul natural.”

Art. II. - Structura organizatorică, numărul de personal, atribuțiile și competențele Agenția Națională pentru Arii Protejate și Conservarea Biodiversității, precum și alte structuri de administrare aflate în subordinea sau coordonarea sa, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de cel mult 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. III. - Autoritatea publică centrală responsabilă pentru protecția mediului și Academia Română vor elabora instrucțiuni de aplicare a prevederilor prezentei legi, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 4 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 462/2001, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 5 iulie 2006, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu